

[OGOŁOCIĆ *vb pf*

Wszystkie o prawdopodobnie jasne (tak w o- oraz gołocić).

inf ogołocić. ◇ impers praet ogołoc(o)no.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Zabrać, pozbawić czegoś; exhaurire, nudare, orbare, spoliare, tondere, viduare Cn [kogo, co]: przeto nie zda się nam tych krajów tutecznych, nie wiedząc gdzie się tam z tymi ludźmi obrócić będą chcieli, tak bez opatrzenia ogołocić AktaSejmikPozn 1587/54.

Przen [z czego]: ze słow ogołocono Ministrá ŚmigłŁup A2.

Formacje współrdzenne cf GOLIĆ.

*Cf OGOŁOCENIE, **OGOŁOCONY***

FP